

– проєкті Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання та протидії дискримінації в Україні», (реєстр. №2342-1 від 05.03.2013 р.);

3.2. Кабінету Міністрів України

3.2.1. Опрацювати і подати до Верховної Ради України пропозиції стосовно законодавчого врегулювання питання щодо:

– створення умов для завантаження роботою підприємств громадських організацій інвалідів, зокрема, шляхом внесення змін до Закону України «Про здійснення державних закупівель» стосовно встановлення державних гарантій щодо надання преференцій при участі підприємств ГОІ в процедурах державних закупівель;

– спрощення автоматичного бюджетного відшкодування податку на додану вартість для підприємств громадських організацій інвалідів, зокрема не поширення на них вимоги стосовно розміру заробітної плати;

– продовження після 1 січня 2015 року здійснення оподаткування за нульовою ставкою податком на додану вартість постачання товарів (крім підакцизних товарів) та послуг, що безпосередньо виготовляються підприємствами громадських організацій інвалідів, які засновані громадськими організаціями інвалідів і є їхньою власністю, в яких кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить протягом попереднього звітного періоду не менш як 50% середньооблікової кількості штатних працівників і за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25% суми загальних витрат на оплату праці, що належать до складу витрат виробництва;

– визначення особливостей регулювання праці надомних працівників, зокрема при виконанні дистанційної роботи;

– стосовно запровадження адміністративної відповідальності роботодавців за nereєстрацію або несвоєчасну реєстрацію у відділенні Фонду соціального захисту інвалідів, несвоєчасне подання відділенню

Фонду соціального захисту інвалідів звіту про зайнятість та працевлаштування інвалідів, несплату або несвоєчасну сплату відділенням Фонду соціального захисту інвалідів адміністративно-господарських санкцій; посилення адміністративної відповідальності роботодавців за невиконання нормативу робочих місць для працевлаштування інвалідів, неподання Фонду соціального захисту інвалідів звіту про зайнятість та працевлаштування інвалідів;

– щодо працевлаштування на відкритому ринку праці інвалідів, чий статус визначений спеціалізованою психіатричною МСЕК, зокрема, за рахунок коштів Фонду соціального захисту інвалідів;

– щодо забезпечення державної підтримки діяльності соціально-економічних підприємств, що організують зайнятість осіб з інвалідністю, які не можуть бути працевлаштовані на відкритому ринку праці (психічні розлади, з вадами розумного розвитку);

– стосовно включення вимоги про сплату адміністративно-господарських санкцій за невиконання нормативу робочих місць для працевлаштування інвалідів до числа виконавчих документів, що виконується державною виконавчою службою;

– відновлення роботи державного органу щодо визначення доцільності надання державної допомоги підприємствам та організаціям громадських організацій інвалідів у вигляді пільг з оподаткування, поворотної та безповоротної фінансової допомоги з урахуванням міжвідомчого і колегіального характеру його роботи;

3.2.2. Опрацювати питання і вжити відповідні заходи, зокрема, шляхом розроблення нормативно-правових актів, стосовно:

– підготовки до ратифікації Конвенції Міжнародної організації праці №177 «Про надомну працю» 1996 р. з супровідною рекомендацією Міжнародної організації праці №184 «Про надомну працю» 1996 р.;

Закінчення у наступному номері.

ПРОМІНЬ

ВСЕУКРАЇНСЬКА РЕАБІЛІТАЦІЙНА ГАЗЕТА ТОВАРИСТВА СЛІПИХ

• Видається з 7 січня 1989 року • П'ятниця, 9 травня 2014 року • №№ 17-18 (1237-1238) •

ДЕНЬ ПЕРЕМОГИ

(САЛЮТИ МИРУ)

*В дні травневі, мріями багаті,
Коли щастя хлюпає з пісень,
Ми щороку зістрічаєм свято –
Перемоги радісної день.*

*І встають у пам'яті дороги,
Ті, що довелося нам пройти,
Щоб багряний прапор Перемоги
Над рейхстагом гордо піднести.*

*І живуть у пам'яті народу
Його вірні дочки і сини,
Ті, що не вернулися з походів
Грізної, великої війни.*

*Їх серцям – віками пломеніти
На червоних наших прапорах,
Їх думкам – перемагати і жити
В наших творчих думках і ділах.*

*Їх життя, їх помисли високі,
Котрим не судилось розцвісти,
Закликають мир ясний і спокій,
Як зіницю ока, берегти.*

*І тому, коли надходить свято, –
Кожен рік у травні, навесні, –
Наші грізні бойові гармати
Салютують миру – не війні!*

Василь СИМОНЕНКО.

ВІЙНА ЗАЛИШИЛА СЛІДИ

*Пройшла війна стежками долі
Там, де тепер цвітуть сади,
Де хліб росте на мирнім полі,
Війна залишила сліди.*

*Вогонь війни спалив чимало
І юних доль, і чистих мрій.*

*Лише надія не вмирала,
Коли солдати йшли у бій.
Вітчизну рідну захищали
Вони від хижих ворогів,
Життя любили та вмирала
За рідний дім, за матерів.*

*І пам'ятник бійцю-солдату,
Що височить в моїм селі,
Нагадує травневу дату –
ДЕНЬ ПЕРЕМОГИ в тій війні.*

Павло СОРОКОПУД.

«ПРОМІНЬ»

Головний редактор Іван ТАРАН. Заст. головного редактора Анатолій УЛЬЯНЕЦЬ, редактор відділу Наталія ЩЕРБАНЬ, літературний редактор Вікторія ВЛАСЕНКО, коректор Тетяна ВОЛОЩУК, верстка Єлизавети ЗГУРСЬКОЇ.

Засновник – Центральне правління Українського товариства сліпих. Видається з січня 1989 р. Реєстраційний № 414. Друкується рельєфно-кряпковим та плоским шрифтом. Для індивідуальних передплатників індекс 61004. Для підприємств і організацій індекс 23269. Редакція публікує матеріали, не завжди поділяючи точку зору своїх авторів. Листування з читачами ведеться тільки на шпальтах газети. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв та іншої точної інформації несе автор публікації.

Адреса редакції: вул. Л. Первомайського, 7-а, м. Київ-133, 01133, ПОГ "Об'єднана редакція періодичних видань УТОСу "Заклик". Тел.: (044) 246-79-32 (факс), 246-79-48, 234-59-20. E-mail: zaklyk2@ukr.net. У разі неотримання газети звертайтеся до відділень зв'язку за місцем проживання. Надруковано в РБЗіД УТОСу: пров. Т. Шевченка, 4, м. Київ-01001. Тел.: 278-14-07.

ЖИТТЯ У ТЕМРЯВІ

Сьогодні 370 людей з вадами зору перебувають на обліку в Олександрійській міській територіальній первинній організації Українського Товариства сліпих. І майже кожен з них може пригадати історію нетолерантного ставлення до нього з боку оточуючих: у поліклініці, в магазині чи просто при переході дороги.

«НЕ ПРИДУРЮЙСЯ, ЩО ТИ СЛІПА»

Люди з вадами зору часто відчувають байдужість з боку оточуючих, а іноді трапляються і зовсім прикрі інциденти.

– Люди по-різному ставляться до нас, людей з вадами зору, і не завжди з розумінням. Приходиш у відділення пошти, щоб оплатити комунальні послуги, а люди не пропускають, вимагають, щоб стояла у черзі. Кажуть, що я придурююся, адже так чисто і гарно вдягнена. Ніби людина з вадами зору не може бути доглянутою, – говорить член ТПО УТОСу Валентина Мочалова.

Вдома Валентина, як і інші люди з вадами зору, орієнтується добре, адже пам'ятає, де і що знаходиться. Більшість із цих людей самі себе обслуговують: годують їжу, перуть, прибирають.

НЕЗРЯЧИМ НЕОБХІДНИЙ СУПРОВІД

Етелла Кривохижа, член міської територіальної первинної організації, говорить, що добре було б, аби повернули людям з вадами зору супровід. Кілька років тому міськрайонний центр зайнятості організував для безробітних громадські роботи із супроводу незрячих людей. Людина з вадами зору телефонувала і домовлялася про дату і час супроводу. Супроводжуючі допомагали незрячим чи тим, хто має проблеми із зором, зробити покупки у магазині, оплатити комунальні послуги, прийти на консультацію до лікаря.

Не завжди у людей, котрі мають проблеми із зором, є рідні чи знайомі, котрі будь-якої миті можуть допомогти інваліду і піти з ним у справах. Часто незрячі не хочуть бути тягарем для оточуючих і вкрай рідко просять у когось допомоги. Вони так і залишаються сидіти вдома у чотирьох стінах. Тому супровід вкрай необхідний людям з вадами зору. Та й організувати його не так складно. В

Олександрії чи не у кожній родині знайдеться безробітний, який міг би допомогти інвалідам по зору пересуватися за певну оплату. Річ у тім, що самі незрячі не мають грошей, аби оплачувати такі послуги. Їх мають профінансувати або з міського бюджету, або з добровільних пожертвувань олександрійців.

ОЗВУЧЕНІ СВІТЛОФОРИ НЕ ПРАЦЮЮТЬ

Люди з вадами зору вдячні за озвучені світлофори, вони допомагають їм орієнтуватися, коли потрібно переходити дорогу. Адже буває так, що незрячі або ті, хто мають проблеми із зором, переходять дорогу самі без супроводжуючого. Тоді вони орієнтуються лише на слух. Але незрячі говорять, що часто ці світлофори не працюють.

НЕ ВСІ ОЛЕКСАНДРІЙЦІ ДОБРІ

Тетяна Жежеря, член ТПО УТОСу, пригадує неприємний випадок, який трапився нещодавно, коли вона допомагала колишній голові правління ТПО Любові Поліщук купити на базарі килимки. Любов Поліщук має проблеми із зором і частіше обирає речі на дотик. Це пояснили підприємцю, у якого купували килимки, він не дуже хотів допомогти, але все ж килимки дібрали і купили. Вдома виявилось, що килимки ковзають по підлозі, а це становить небезпеку для незрячої людини. Любов Поліщук і Тетяна Жежеря знову поїхали на ринок, аби замінити килимки на більш зручні. Тетяна Жежеря говорить, що підприємець не тільки відмовився замінити килимки, навіть із доплатою, а висловився про жінок нецензурною лайкою. Зі сльозами жінки пішли додому.

Наступного разу вони пішли до іншого підприємця і все ж придбали зручні килимки. Окрім хорошої якості товару, до

мування авторитету Фонду як установи, яка опікується проблемами інвалідів. **Фактично Фонд став закритою структурою** саме для людей, задля захисту соціальних інтересів яких він створений.

Таким чином, **неефективне керівництво Фондом соціального захисту інвалідів і, зокрема, непрофесійність дій директора І. Забокрицького** призводять до розбалансування і руйнації вже створеної системи соціально-професійної реабілітації інвалідів, діяльності підприємств громадських організацій інвалідів.

З огляду на низький рівень зайнятості і працевлаштування осіб з інвалідністю, потребує вирішення питання щодо вжиття заходів державного регулювання, направлених на стимулювання роботодавців працевлаштовувати інвалідів; запровадження нових форм їх працевлаштування, зокрема, такі, як створення транзитних робочих місць (із законодавчим врегулюванням діяльності соціально-економічних підприємств та звільненням їх від оподаткування); сприяння, за необхідності, у працевлаштуванні на умовах надомної праці.

На підставі викладеного, за підсумками проведеного обговорення, Комітет вирішив:

1. Інформацію щодо стану реалізації осіб з інвалідністю права на працю взяти до відома.

2. Визнати роботу Фонду соціального захисту інвалідів в частині працевлаштування інвалідів незадовільною. Звернутися до Кабінету Міністрів України з пропозиціями щодо негайного виправлення ситуації, зокрема, шляхом прийняття відповідних кадрових рішень щодо звільнення з посади керівника Фонду соціального захисту інвалідів І. Забокрицького.

3. З метою удосконалення діяльності, спрямованої на поліпшення ситуації, пов'язаної з працевлаштуванням осіб з інвалідністю, подальшого ефективного і прозорого використання коштів Державного бюджету України, спрямованих на працевлаштування і зайнятості інвалідів, поліпшення діяльності організацій і підприємств громадських організацій інвалідів,

РЕКОМЕНДУВАТИ:

3.1. Верховній Раді України

3.1.1. Підтримати законопроекти:

– «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (щодо діяльності Міністерства соціальної політики України) (реєстр. №1129 від 19.12.2012 р.);

– «Про внесення змін до Закону України

«Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (щодо визначення пенсії за віком для інваліда, що працює) (реєстр. №2360 від 21.02.2013 р.);

– «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення» (щодо посилення відповідальності роботодавців за прояви дискримінації у сфері праці) (реєстр. № 2427 від 01.03.2013 р.);

– «Про внесення змін до Закону України «Про здійснення державних закупівель» (щодо сприяння підприємствам громадських організацій інвалідів при участі у закупівлі товарів, робіт і послуг) (реєстр. № 2565а від 08.07.2013 р.);

– «Про внесення змін до Податкового кодексу України» (щодо впорядкування надання податкових пільг громадським організаціям інвалідів, їх підприємствам, установам та організаціям) (реєстр. № 2926 від 25.04.2013 р.);

– «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (у зв'язку з прийняттям Закону України «Про зайнятості населення») (реєстр. №3114 від 22.08.2013 р.);

3.1.2. Не допустити прийняття законів, які звужують існуючі права, зокрема трудових, осіб з інвалідністю, шляхом зміни порядку обчислення (зокрема, зменшення, зниження, переходу на галузеву диференційованість значень для галузей національної економіки тощо) нормативів робочих місць для працевлаштування інвалідів, передбачених ст.19 Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні», звернувши увагу на неприйнятність норм проектів законів «Про внесення змін до деяких законів України щодо підвищення соціальної захищеності інвалідів в Україні» (реєстр. №2190), «Про внесення змін до деяких законів України щодо дерегулювання підприємницької діяльності, покращення умов для розвитку малого та середнього підприємництва» (реєстр. №2116), «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо спрощення адміністрування отримання податкових пільг підприємствами та організаціями, які засновані громадськими організаціями інвалідів» (реєстр. №2189).

3.1.3. Не допустити виключення із законодавства відповідальності за дискримінацію за ознакою інвалідності, положення яких передбачені у:

– проекті Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (щодо запобігання та протидії дискримінації в Україні), (реєстр. №2342 від 19.02.2013 р.);

нинішньої «В саду троянд». І хоча в цій збірочці переважає лірична тематика, та в наступній, напевно, вже буде поезія патріотичного спрямування. Адже буремні події останніх місяців, що захлеснули нашу країну, залишили глибоку печаль у душі жінки. Її вірші присвячені Майдану і Небесній сотні – це крик і біль душі, який вилився у поетичні рядки.

СУМУЄ ДУША

(Світлій пам'яті

Небесної сотні присвячується)

Сумує душа в гіркоті, наче в каві,
Вином з полину вже сп'яніла без сну,
У серці події палають яскраво
І біль, що вже їм не зустрити весну.

Сумує душа, і заплакані очі
Не можуть оплакати біль матерів,
Ридає душа і кризь сльози шепоче –
Сини України, ваш цвіт не доцвів...
Бо кулі бандитські спинили завчасно,
Хотіли убити їх мрії й життя,
Та мрії не вбили, бо сяють так ясно,
Даруючи нам гідний путь в майбуття.
Ридає душа за синами вкраїни,
Молитва до неба злітає до тих,
Хто смерті скорившись, її не покинув,
І мало проживши, багато так встиг.
Ридає душа і здригається тиша,
Стоїть ще Майдан на важкому путі,
А душі героїв історію пишуть,
Й радіють за нас в потойбічній житті.

Наталія ЩЕРБАНЬ.

ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ГРОМАДЯН З ІНВАЛІДНІСТЮ*

Комітет Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів після виїзного засідання у Керчі, яке відбулося наприкінці вересня 2013 р., ухвалив на останньому засіданні таке рішення

РІШЕННЯ ВІД 20 ЛИСТОПАДА 2013 РОКУ ЩОДО ПРАВА ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ НА ПРАЦЮ: СТАН РЕАЛІЗАЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Громадськість інвалідів обурена непрозорою діяльністю Фонду. Так, навіть на запит парламентського Комітету у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів **Фонд соціального захисту інвалідів НЕ НАДАВ** у передбачені законодавством терміни відповідну інформацію, зокрема, щодо стану надходжень до Фонду коштів адміністративно-господарських санкцій і видатків на заходи щодо соціальної, трудової та професійної реабілітації інвалідів.

Так, виконуючи контрольну функцію відповідно до статті 14 Закону України «Про комітети Верховної Ради України» в частині контролю за виконанням Державного бюджету України Комітет листом від 02.10.2013 року звернувся за відповідною інформацією до Фонду соціального захисту інвалідів.

Однак, у визначені законодавством терміни Комітет не отримав відповіді від Фонду. Це є неприпустимим та грубо порушує пра-

во на отримання інформації в 10-денний термін, передбачене ст. 17 Закону України «Про комітети Верховної Ради України» та ст.16 Закону України «Про статус народного депутата України».

Виникає риторичне запитання: на яку допомогу від Фонду можуть розраховувати особи із інвалідністю, якщо навіть на багаторазові звернення профільного Комітету як безпосередньо до Фонду, так і через Мінсоцполітики запитувана інформація щодо фінансування програм та заходів з працевлаштування та реабілітації інвалідів за рахунок бюджетних коштів Фондом надається не в повному обсязі, або не надається взагалі?

Тобто, із призначенням нового керівника **Фонду людини, яка жодного відношення не має до соціальної сфери** (до цього часу Ігор Забокрицький працював в будівельній сфері), і найголовне, як свідчать його дії, **не хоче розуміти проблеми громадян з інвалідністю**, зводяться нанівець результати багаторічної кропіткої роботи щодо фор-

них поставилися з розумінням. Продавці викликали таксі і допомогли донести килимки до авто, а також попросили таксиста допомогти жінкам занести килимки до квартири.

Тетяна Жежеря вважає, що на прикладі цієї історії можна побачити, що люди в Олександрії різні, є й хороші, є й ті, котрі заради свого прибутку готові принизити інших і не надати їм законного права обміняти товар, що не підійшов.

ТРОТУАРИ-ВБИВЦІ

Люди з вадами зору скаржаться на тротуари по вулиці Пролетарській. Саме на цій вулиці розташоване приміщення організації, бібліотека та медпункт.

Тротуар весь у ямах та вибоїнах. Людині, що має хороший зір, треба постійно дивитися під ноги, щоб не впасти, а людям з вадами зору ще складніше.

ПРИМІЩЕННЯ ІЗ «ГРИБКОМ»

Окрім не частих походів у справах, люди з вадами зору збираються в приміщенні територіальної первинної організації. Кілька разів на тиждень для спілкування і для того, аби розучувати пісні та виступати своїм хоровим колективом «Перлина степу» на різних святах та конкурсах. Проблема в тому, що приміщення дуже старе і кілька кімнат без ремонту. На стінах грибок, який заважає

нормально дихати, а підлога нерівна, що становить небезпеку для людей з вадами зору.

– Наша територіальна первинна організація УТОСу існує з 1975 року, а приміщення наше – ще з часів Великої Вітчизняної війни. Ми своїми силами намагалися зробити косметичний ремонт, бо коштів на капітальний ремонт у інвалідів по зору немає, адже пенсії по інвалідності малі. Дякуємо підприємцю, депутату міської ради Євгену Сайку. Він за свої кошти зробив нам ремонт у залі, де ми проводимо репетиції. Але є ще дві кімнати, котрі потребують ремонту, – розповідає Тетяна Жежеря.

Вирішити проблеми самостійно з ремонтом приміщення Олександрійська територіальна первинна організація не може.

Леонід Поліщук, голова правління ТПО говорить, що на потреби організації їм необхідно 30 – 40 тисяч гривень. Ці кошти потрібні на ремонт приміщення, на надання допомоги незрячим грошима чи медикаментами, для поїздок хору «Перлина степу» на конкурси й інші потреби.

Кожен може допомогти людям з вадами зору почуватися краще. Хто грошима, а хто просто хорошим ставленням до таких людей: у черзі, магазині, метро чи під час переходу вулиці.

Катерина КАРПЕНКО.

СОЦІАЛЬНЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ АГЕНТСТВО – ПОРТАЛ ІНВАЛІДІВ

ЯК НІМЕЦЬКЕ СУСПІЛЬСТВО

СТАВИТЬСЯ ДО ЛЮДЕЙ З ОБМЕЖЕНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ?

В Україні іноді складається враження, що тут взагалі немає інвалідів. Про них і їхні проблеми згадують рідко. Це обумовлено тим, що за радянських часів влада замовчувала наявність інвалідів в країні. Історично це складне питання і для Німеччини. Адже в часи нацизму близько 275 тис. осіб з фізичними чи психічними вадами було знищено, а 400 тис. німців стали жертвами стерилізації. Пізніше в Федеративній Республіці було

створене нове соціальне законодавство для захисту і активної підтримки людей з обмеженими можливостями здоров'я. Медична допомога значно покращилася, також почала надаватися особлива увага дослідженням захворювань і відхилень, що призводять до інвалідності, та способам і методам навчання та реабілітації людей з функціональними обмеженнями. Тепер створена мережа установ для ранньо-

го втручання або реабілітації. Інвалідів ефективно опікують як держава, так і благодійні організації.

У Німеччині існує також надійний конституційний захист людей з обмеженими можливостями.

ФРН прагне зменшувати кількість інвалідів, тобто якомога ефективніше лікувати недуги, що призводять до інвалідності. В майбутньому все більше і більше людей не матимуть функціональних обмежень завдяки новітнім протезам, трансплантації органів, новим методам реабілітації. Важливою є і діагностика. Наприклад, уже на перших тижнях вагітності завдяки сучасним технологіям можна визначити, чи є у плоду синдром Дауна. Якщо так, то у 90 відсотках випадків німкені переривають вагітність. Звісно, це дуже болюче питання, питання етики і моралі.

Є державні міністерства та організації, що турбуються про інвалідів. Однак велику роль у їх соціальному захисті відіграють шість благодійних недержавних організацій. Вони працюють дуже скоординовано, часто здійснюють спільні проекти. Їхня діяльність відчутна в багатьох сферах життя.

У Німеччині компанії, що працевлаштовують інвалідів, не тільки мають податкові пільги. Їм держава може компенсувати частину зарплатні для цих працівників, також держава встановлює так звану квоту на створення на підприємстві робочих місць для людей з обмеженими можливостями.

У Німеччині для людей з обмеженими можливостями вся інфраструктура «продубльована». Тобто інваліди без труднощів можуть пересуватись містом, користуватись транспортом комфортно почуватись у громадських місцях. У цій сфері дуже багато було досягнуто за останні десятиліття, особливо у міських умовах, але і в сільській місцевості поліпшення відбуваються також.

До того ж інваліди отримують безоплатну медичну допомогу, йдеться і про операції, тривале лікування, курси реабілітації, сестринську допомогу. Безперечно, вони сплачують меншу ціну за комунальні послуги. Інваліди мають

спеціальну соціальну картку. Завдяки їй вони отримують безоплатний проїзд у громадському транспорті, менше платять за вхід у кінотеатри, музеї, концертні зали. Тобто практично у всіх сферах життя вони мають пільги.

Трапляються випадки, коли знайти роботу інваліду не так-то й легко. Буває, що дискримінація поширюється не тільки на них, а й їхніх батьків або інших родичів. Компанії іноді можуть не нараховувати соціальне страхування чи пенсійні збори для майбутньої пенсії. Дискримінація інвалідів на ринку праці є повсякденним явищем. З іншого боку, як я вже говорив, є установи з «захищеними» робочими місцями для інвалідів. Проте це не вирішує проблеми повністю. Так, безробіття серед інвалідів становить 14 відсотків, а серед інших людей – 6,5 відсотка.

У Федеративній республіці є різні державні і приватні заклади для людей з обмеженими можливостями здоров'я. Звісно, і там, і там створені належні умови для життя інваліда.

Якщо родина людини з обмеженими можливостями має достатньо коштів, то може зробити всі необхідні пристосування і придбати необхідні речі, щоб пристосувати власний будинок для життя неповносправного члена сім'ї, аби його не віддавати в спеціальні заклади. По-перше, все залежить від стану особи, по-друге, від ставлення родичів – чи готові вони опікуватись інвалідом.

Є спеціальні педагогічні заклади, де діти з інвалідністю перебувають протягом десятиліть, це школи, дитсадки, коледжі. Але тепер у Німеччині все активніше діє програма «Включення». Це вкрай важлива, суспільно та особистісно корисна програма, яка використовується для інтеграції дітей-інвалідів у «нормальні» школи. Це дає змогу зробити їх соціально активними без психологічних комплексів, не бути замкнутими. Але тут варто мати на увазі, що діти-інваліди іноді потребують меншого навантаження в навчанні, ніж здорові, більшої терплячості від педагогів, тобто вчителі мають проходити спеціальну підготовку.

ПОЕЗІЯ ПРОНИЗНАНА ЛЮБОВ'Ю

В САДУ ТРОЯНД

В саду троянд живу, сміюсь і плачу.
В саду троянд страждаю і люблю.
Мій сад в душі, його ніхто не бачить.
Я ніжність його в вірш цей переллю.

В саду троянд бузкового розмаю
Твій погляд сонцем землю прикраша,
Пташиним співом серце промовляє.
Дзвенить від щастя любляча душа.

В саду троянд так ніжно світять зорі,
І срібний місяць тайною сія,
І кожен кущик віршами говорить.
Бо в нім є ти, а ти – любов моя.

Саме під назвою «В саду троянд» вийшла перша персональна віршована збірка незрячої поетеси Марії Романенко, презентація якої відбулась 13 квітня у Центральній спеціалізованій бібліотеці для сліпих ім. М. Островського. Збірка складається із шести розділів, кожен з яких наповнює душу читача любов'ю до родини, до матері, до коханого і, взагалі, до життя. Лірика поетеси – найжіночніша відвертість про потаємні й прекрасні струни людського серця. Її поезія змушує радіти і плакати, кохати і страждати, пригадувати сумні моменти життя й долати їх.

Марія Романенко народилася у 1964 році на Вінниччині у сім'ї колгоспників. Закінчила Київську школу-інтернат для сліпих дітей № 5. Працювала на Вінницькому підприємстві УТОСу, а одружившись, переїхала до Києва, де влаштувалася на роботу на Київське УВП №2 УТОСу. Віршувати вона почала з 2001 року. Спочатку подумки створювала образи й сюжети майбутніх поетичних творів, а потім відкрила їх світові у першій російськомовній поетичній збірці, куди увійшли вірші також ще двох авторів.

– До видання моєї першої і такої довгоочікуваної збірки долучилося багато людей, яким небайдуже наше духовне піднесення, за що я їм дуже вдячна, – говорить Марія Романенко. – Моїми добрими меценатами стали

редактори видавництва «Славутич-Дельфін», яке, власне, і видало збірку «В саду троянд», а художник Жорж Шанаєв прикрасив її чудовими малюнками. Скільки ж ще добрих людей відгукнулося й підтримало мене, аби збірка побачила світ. У ній я збрала вірші, які писала протягом десятиліття. І дуже хотіла, щоб її презентація надовго запам'яталась усім поціновувачам поезії, тим більше, що сама створювала сценарій цієї презентації.

Мрія поетеси справді здійснилася. Адже збірка була представлена у теплій мистецькій атмосфері. Марію вітали вроді незрячі поети, зокрема Валентина Братчанська, Віталій Грибинюк та інші. Музичні подарунки, які прикрашали захід, приготували дует у складі Ольги Семи та Ірини Дем'янової під керівництвом Ігоря Носальського і гітарист Юрій Головаш. З вітальною промовою виступила і вела відомої радіопередачі «Сподіватися» Наталія Щербак, поетеса неодноразово брала участь у цій програмі. І ще чимало цікавих й неординарних людей прийшло підтримати незрячу авторку збірки. Та й сама Марія читала свої вірші, що стало найбільшою окрасою заходу.

Незряча поетеса – учасниця й переможниця багатьох літературних конкурсів та фестивалів. У її планах видати наступну збірку, бо багато віршів не увійшли до